

Viikate, Sirkkelimiehen Viitonen

Kuin kuusimetst sadan vuoden
tai ikihongat mailta tuonen
niin vliin kovan puun ja kuoren
on kauniit kivet helmitaulun paikoillensa lujaa juuttuneet

Myden sahaa sek laitaa
ja revennytt peltipaitaa
terksell tiet kairaa
kevyeen kuin talviaamu viiman lpi varren puhaltaa

Kohtelias engelsmanni sovinnolla paikan luovuttaa

On ajastajat vanha kansa
tiennyt, tainnut tarinansa
ei morsiokaan sulhoansa
kelpuuta, kun kertomukseen uskominen tll kertaa on

Kultarallin kohdalla on paikka tyhj sormus pudottaa